

Cuvânt-înainte

Prof. univ. dr. MARIN VOICU¹

1. În luna iulie 1999 a apărut primul număr al Revistei române de drept maritim (DMR), fiind primit cu disponibilitate și încredere de magistrați, de alte categorii de juriști și specialiști din domeniul maritim².

Această primă publicație de drept maritim din țara noastră a fost precedată de Buletinul Navigației Civile, editat în anii 1980-1986, și, mai aproape, de Buletinul jurisprudenței maritime, 1998, Editura Ex Ponto Constanța, care, în „peisajul publicisticii juridice și judiciare, destul de sărac”, a fost considerat ca „o rază de lumină încurajatoare, trezind interesul autorităților publice și, mai ales, al practicienilor din domeniul maritim, atât de important, sub multiple aspecte, pentru viața economică și juridică³”.

Semnalăm atunci că: „Suntem, așadar, extrem de săraci în legislație maritimă, dar, avem o anumită jurisprudență⁴. Magistrații, îndeosebi, arată de mai mulți ani interes și preocupare pentru știința dreptului maritim și pentru formarea unei bogate jurisprudențe maritime, în conexiune cu cea străină și cu dreptul maritim internațional⁵”.

Revista noastră a apărut în iulie 1999, anul când se sărbătorea în Franța împlinirea a 50 de ani de la renașterea revistei „Le droit maritime francais” (DMF), din care s-a inspirat și s-a născut „sora ei mai mică”, „Revista de drept maritim” (DMR). Scriam atunci⁶ că această „simplă coincidență” „ne oferă bucuria și onoarea de a putea să ne exprimăm respectul și gratitudinea pentru întreaga existența și prestigiul remarcabil al acestei veritabile tribune a doctrinei și jurisprudenței maritime franceze și din alte sisteme de drept maritim, dar și pentru posibilitatea utilizării în paginile DMR a textelor publicate în DMR⁷”.

Revista ***ne-a înfățișat doctrina română și străină***, cu o tematică diversă, în cadrul strict al obiectului dreptului maritim, dar și jurisprudența maritimă de actualitate. Jurisprudența română mai veche și mai ales cea din ultimii 25 de ani a fost selectată după tabla de materii a manualelor străine recente și publicată în volumul editat în 2001 de Lumina Lex, iar convențiile maritime

¹ Redactor-șef, membru de onoare AOS, membrul Academiei de Științe Juridice, Președintele Secției de drept internațional și de drept comparat, fost judecător la ICCJ și la CEDO.

² Revista, ca și volumul *Convenții maritime internaționale*, Ed. Ex Ponto, M. Voicu și M. Veriotti, au fost lansate în colaborare cu Universitatea „Ovidius” din Constanța și Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța în ziua de 12 iulie 1999, în prezența multor personalități ale vieții științifice, universitare și din magistratura constănțeană, în sala „Ovidius”.

³ Cuvânt înainte, M. Voicu, la *Buletinul jurisprudenței maritime*, Ed. Ex Ponto, București, 1998, p. 15.

⁴ A se vedea *Jurisprudența maritimă română*, 2001, de M. Voicu, M. Veriotti, 635 pagini, Ed. Lumina Lex, București.

⁵ *Buletinul jurisprudenței maritime*, 1998, p. 17: cu îngăduința cititorului pentru unele stângăcii redacționale, inerente începutului, urăm „vânt bun la pupă”, Buletinul în speranța că, poate deveni, cândva, Revista română de drept maritim.

⁶ Revista română de drept maritim nr. 1/2000, p. 202.

⁷ Redăm un extras din scrisoarea primită la 29 septembrie 1999 de la Secretarul general de redacție al DMF prin care ni s-a acordat dreptul de republicare a oricărui material din „Le Droit maritime francais”: **„Nous ne voyons aucun inconvenient a ce que bien les references de l'article. Par ailleurs, nous serions hereux de compter votre revue Le Droit Maritime Roumain, dans notre bibliotheque”**.

internaționale, ratificate de țara noastră ori la care România a aderat în perioada 1913-2002, au fost publicate în cele 4 volume editate de Editura Ex Ponto, Constanța, sub titulatura „Convenții maritime internaționale”, vol. I, II, III, IV, 1999-2002.

Doctrina și comentariile din paginile revistei noastre (DMR) s-au regăsit în volumul „Instituției de drept maritim – 2002”, a cărei tablă de materii este aproape integral preluată din literatura juridică străină actuală¹. Lectura acesteia ne sugerează că lucrarea poate fi considerată, cu ceva îngăduință, **primul manual de drept maritim** (oarecum incomplet) din țara noastră, relevând, totodată, disponibilitățile autorilor publicați și ale redactorilor de specialitate².

2. Nu avem cod maritim, ci doar texte și norme juridice cuprinse în codul civil -2011, în codul comercial sau în ordonanțe de guvern și hotărâri ale acestuia. Nu avem manuale și nici facultăți, secții ori specializări universitare în drept maritim. Comisia interministerială de elaborare a proiectului codului maritim comercial al României, înființată în februarie 1999 la Ministerul Justiției, după două ședințe, a fost „pusă în retragere”, în pofida interesului și asistenței acordate de Comisia Uniunii Europene³.

Transportul maritim are însă o mare amploare și un grad de acoperire a schimburilor comerciale ale României, deosebit de important (70-75% numai prin Portul Constanța, din volumul mărfurilor import-export-tranzit în țara noastră); de asemenea, shippingul a cunoscut o oarecare dezvoltare și profesionalizare. Chiar și în condițiile unei legislații învechite și a noilor texte firave și cu un grad de previzibilitate redus, România a ratificat un număr mare de convenții maritime internaționale, care, împreună cu normele interne, constituie fondul dreptului nostru maritim.

Așadar, putem observa, **existența dreptului maritim autonom în raport cu dreptul civil și cel comercial** și cu alte ramuri de drept, chiar și în lipsa unui cod maritim și fluvial.

De altfel, în expunerea de motive, prezentată în Parlament în 1940, la noul Cod comercial al României, nepromulgat și deci nepus în aplicare, se arată că „**instituțiile juridice maritime, constituind o unitate organică distinctă, vor face obiectul unei legislații separate, iar, până la punerea în aplicare a codului maritim și fluvial, art. 590 din vechiul cod comercial, împreună cu toată materia acestui cod, relative a dreptul maritim, rămâne în vigoare**”.

Iată deci că se recunoaște, doctrinar și legislativ, încă din acea perioadă autonomia **dreptului maritim și, mai ales, necesitatea unei reglementări unitare, distincte și specifice, corelată cu dreptul maritim internațional, devenit atât de complex și, oarecum, atotcuprinzător, dar și penetrant, aproape fără limite, în dreptul intern, potrivit art. 11 din Constituția României.**

3. În bună măsură, reușita noastră s-a datorat experienței teoretico-practice dobândite în anii '80 la Constanța, după înființarea secțiilor maritime și fluviale la judecătoriile și tribunalele din Galați și Constanța, prin Decretul nr. 203/1974, la îndemnul și după modelul academic și

¹ Antoine Viillard, *Droit maritime*, Presses Universitaires de France, 1997; M. R. Gouilloud, *Droit maritime*, Ed. A. Pedone, 1993, France; E. Rodiere, E. du Pontavice, *Droit maritime*, ed. a II-a, Dalloz, 1986; Christopher Hill, *Maritime Law*, fifth edition, LLP, 1998.

² După metoda prestigioaselor reviste străine *Le droit maritime français*, *Lloyd's maritime and commercial law quarterly* (LLP Londra), *Anales d' IMTM – Marsilia ș.a.*, care anual editează volumul cuprinzând materialele publicate în revista lunară sau trimestrială.

³ Sunt țări fără ieșire la mare care au coduri maritime moderne (Republica Moldova, Elveția, Ungaria etc.), iar altele au elaborate recent coduri maritime laudate în prestigioasele reviste străine de specialitate (Belgia, Tunisia, Madagascar ș.a.) după cum aceleași publicații, ca și lucrări de doctrină străină, indică „performanțele” unor noi coduri adoptate recent în Rusia, Suedia, China, Turcia, ș.a.

uman al profesorului Octavian Căpățînă, profesor emerit la Universitatea Panteon 1 – Sorbona, ca și a colaborării, în diverse forme – colocvii, seminare, cursuri postuniversitare la Facultatea de drept București, dialogurile la Constanța – cu profesorii Gheorghe Beliu (coleg de an cu mine – absolvenți 1967), Ion Rucăreanu, licențiat Cambridge în dreptul comerțului internațional, Victor Babiuc, Adrian Severin, dar și cu dr. Teofil Pop, Dinu Ianculescu (ambii trecuți în neființă) etc.

Însă reluarea „calificată” a preocupărilor noastre în pregătirea și formarea continuă în drept maritim, ca judecători și, simultan, ca cercetători, s-a realizat, după 1995, sub egida „Societății Române de Drept Maritim” (SRDM), înființată la Constanța, și în colaborare cu Tribunalul Constanța și Ministerul Justiției, beneficiind de îndrumarea științifică dată de prof. Octavian Căpățînă, cel care mi-a fost prețuit și de neimitat model de profesor și cercetător, de om ales, cu o factură de puternică esență europeană și păstrător de cultură și tradiția românească, un maritimist clasic, dar și înțelegător al noilor vremuri ale dreptului maritim internațional¹, un „translator” de la Ripert la Rodière și la P. Bonassies.

Astfel, că în perioada 1995-2000 reușim, nu numai organizatoric, ci și tematic, o serie de colocvii, seminare și cursuri, sub egida Ministerului de Justiție, la Constanța, coordonate de prof. Octavian Căpățînă, ceea ce a constituit în mod real baza de documentare și de determinare pentru proiectul nostru, în acea etapă, vizând elaborarea și publicarea „Buletinului de jurisprudența maritimă” (1998), a Revistei române de drept maritim (1999-2002) și a unor lucrări semnificative în materie.

Acest demers a fost posibil nu numai datorită eforturilor noastre sub îndrumarea prof. Octavian Căpățînă, dar și prin colaborarea cu ceilalți profesori reputați – Brândușa Ștefănescu (ASE), Stanciu Cărpenaru, I. P. Filipescu, Viorel Mihai Ciobanu, Dragoș Sitaru, C. Bîrsan (Facultatea de drept București), Liviu Pop (Universitatea Babeș-Bolyai Cluj), Robert Rézenthel (Universitatea Lille 2 – Franța), Vicent Berger (College de France-Strasbourg), precum și cu unii practicieni eficienți (Maria Veriotti, Ionel Hasotti, Anton Fuduli, Gabriel Mancas etc.), cărora le aduc nu numai mulțumiri, ci și întreaga recunoștință (exprimată, de altfel, prin lucrarea „Instituții de drept maritim”, 2002, Ed. Ex Ponto, care a luat premiul Salonului Național al Cărții, 2002).

4. Nu pot să uit însă un moment semnificativ al evoluției acestui demers, care, între altele, se pare că a motivat ordinul comun, din 1999, al Ministerului Justiție și al Ministerului Transporturilor de a constitui Comisia interministerială de redactare a proiectului Codului maritim comercial al României, care, cu sprijinul financiar și logistic al Comisiei Europene, avea mandatul expres să elaboreze TEZELE și Proiectul într-un termen scurt (2001), spre a fi cuprins în condiționările din Capitolul 9 al negocierilor de aderare a României la UE².

5. Din păcate, „viața” DMR, în „Acvariul” Editurii Ex Ponto Constanța, condusă cu o puternică însuflețire de unul dintre cei mai mari patrioți dobrogeni, prof. Ion Popișteanu,

¹ Nu pot să nu amintesc momentul superb al anului 1993 când am susținut al 3-lea examen la DOCTORAT, la Facultate de drept din București, disciplina „Drept maritim”, cu profesorii Octavian Căpățînă, Tudor Popescu și Ion P. Filipescu, după celelalte 2 examene la drept civil – prof. Corneliu Bîrsan și drept internațional privat – Acad. prof. Ion. P. Filipescu.

² Am fost în această comisie, împreună cu alți specialiști și apoi, în paginile DMR am publicat TEZELE și unele capitole din și Proiectul redactate de noi, dar, din păcate, comisia a fost anihilată în 2001 de noul ministru de justiție, obsedat de elaborarea Noului Cod penal care a rămas suspendat, datorită următorului ministru al justiției (2005-2006).

directorul Bibliotecii Universității de Stat „Ovidiu”¹, a încetat în anul 2002, fiind „trimis” de noua conducere a Ministerului Justiție și a CSM la Curtea Supremă de Justiție, spre a se putea anihila astfel „pericolul legii și al controlului legalității” asupra actelor guvernului și ale instituțiilor sale privind interesele majore portuare, maritime, litorale, turistice, piscicole, agricole a Deltei și a întregii zone funcțional-turistice a Mării Negre, precum și a patrimoniului infrastructurii flotei maritime și de pescuit oceanic, portuare, de explorare, extracție și exploatarea marină (țiței și gaze), a fondului funciar și forestier adiacent zonei litoralului, cât și a zonei rezervațiilor naturale.

6. ACUM, eliberat de povara gravă și grea a robei de judecător la ICCJ, prizonier pe viață însă al „Rugăciunii unui judecător”, însuflețit de noul context editorial dezvoltat de Editura Universul Juridic, care mi-a făcut onoarea de a edita, tipări și difuza mai multe lucrări (2005-2020), fiindu-mi alături și la anumite manifestări științifice cu semnificație majoră în anii 2010², cu întreaga disponibilitate am obținut „Certificatul de marcă de la OSIM Revista de drept maritim-DMR” (titular Voicu Marin) și am reluat, sub o altă modalitate și context editorial, într-o serie nouă, elaborarea, editarea și publicarea revistei, beneficiind de „tutela” Le droit maritime française, ca și în prima serie (1999-2002), dar și de noi și relevante colaborări, într-o altă perspectivă, generate de „Politica maritimă integrată a UE – 2008-2018”, cadru de acțiune complexă pentru România, ca stat membru al UE de la 1 ianuarie 2007.

În acest nou și interesant context mondial, european și național, luând act de evoluțiile majore ale cercetării științifice în domeniul dreptului în Europa și în alte zone ale lumii, de marile tendințe spre unificare, clarificare, chiar standardizare internațională, folosind experiențele extraordinare și tezaurul de doctrina și de jurisprudența europeană („Le droit maritime français”, „The maritime Law”, „Diritto maritime” ș.a.), DMR își propune, semestrial, să iasă în lumea maritimă și portuară, chiar și în cea a dreptului litoralului, să acceseze mai strict dreptul maritim internațional și, în special, dreptul maritim al UE.

Revista noastră, cu ajutorul profesorilor, practicienilor și al responsabililor decidenți, a provocat dezbateri pertinente, de natură ai face pe cei implicați și responsabili să vadă problemele și să acționeze, nu numai să le privească și să aștepte rezolvarea de la Bruxelles, Strasbourg, Beijing sau Maglavid (?!).

Tematica DMR a fost, într-o bună măsură, „ursită” de sora ei mai mare, „Le droit maritime française”, cât și de evoluția dreptului maritim al UE sau de intrarea în vigoare a unor convenții maritime internaționale, căci, cum se știe, dreptul maritim, astăzi, este aproape în totalitate un drept maritim internațional.

Dar un loc semnificativ l-a ocupat jurisprudența română, europeană și internațională maritimă, literatura juridică și școala maritimă și portuară din România și din lume, astfel ca într-o perspectivă rezonabilă de timp să reușim dezbateri creatoare, proiecte, inițiative și, mai ales, proiecte de legislație, pentru a avea un Cod maritim și un Cod al porturilor maritime din România, în acord cu ceea ce s-a realizat în Europa, în modernizarea juridică portuară (Franța,

¹ La edificarea acestei universități din anul 1990 am contribuit efectiv și EA m-a răsplătit, în 2002, cu propunerea de a fi profesor titular al disciplinelor „Drept comercial”, „Drept al comerțului internațional” și „Drept comunitar”.

² Lansarea cărților *Starea justiției în Europa și Jurisdicții și proceduri în UE*, la 7 iulie 2010 la Academia Română, sub președinția domnului Acad. Ionel Haiduc – președintele Academiei, dar și lansarea aceleiași lucrări, la 30 septembrie 2010, la Academia de Științe a Moldovei, la Chișinău, în prezența Ministrului Justiției – Alexandru Tănase, a multor academicieni și cu participarea directorului Editurii Universul Juridic – Nicolae Cîrstea.

Germania, Olanda, Italia etc.), iar, în acest context, afirmarea portului Constanța, ca un port SIGUR și MODERN, european, sub toate aspectele (regulamentar, organizatoric, instituțional, reguli exacte și respectate, moral și etic, ieftin, accesibil și cu o disciplină clară, tehnologică și, chiar, charismatic)

7. Sunt fericit să adresez mulțumiri către DMF, redactorului-șef St. MIRIBEL, prof. R. Rezenthel, prof. P. Bonassies, Ch. Scapel, prof. Delebecque etc., pentru bunăvoința și îndemnul ce mi-au fost arătate, dar, mai ales, pentru DARUL MANUAL, constând în posibilitatea de a prelua și traduce orice text din DMF, revistă lunară, de o mare utilitate și actualitate teoretico-practică, incluzând în paginile sale cele mai semnificative probleme din geografia juridică maritimă contemporană.

De asemenea, mulțumesc profesorilor și colegilor de la Curtea de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă CCIR pentru disponibilitatea de a contribui, astfel, la ținuta revistei, cât și la prestigiul acesteia,

Deopotrivă sunt animat în acest demers de obiectivele Academiei Oamenilor de Știință, al cărei membru de onoare sunt din anul 2004 și de cele din programul Secției de drept internațional și de drept comparat a Academiei de Științe Juridice; de aceea, sub aceste „mărci” de prestigiu și în acord cu cele ce preced, rămân optimist în eficiența acestui proiect, chiar dacă, precum și cu starea altor reviste, cu greu, adeseori, „scriitorii” noștri juridici elaborează textele promise în acord cu tematica și exigențele cercetării aplicative promovate de DMR.

8. Gândurile și perspectivele de mai sus care se regăsesc în „Cuvânt-înainte” din DMR nr. 1/2011, s-au materializat în noua serie a RRDM, cu o grafică unică și expresivă, fiind produsul unei frumoase colaborări cu Editura Universul Juridic și cu redacția „Le droit maritime française”, dar și cu sponsorii din Portul Constanța, respectiv Societatea COMVEX SA și NAVMAR Shipping.

Am fost onorat de Acad. Prof. univ. dr. Ionel Haiduc-președintele Academiei Române, de Prof. univ. dr. Valer Dorneanu, Prof. univ. dr. Sorin Popescu, președinte de secție la Consiliul legislativ, Prof. univ. dr. Nicolae Popa, Prof. univ. dr. Ioan Muraru și de alte personalități academice, la Conferința de lansare a Revistei Române de Drept Maritim-Seria noua A nr. 1/2011, găzduită de sediul Academiei Române, din Calea Victoriei 125, București, Sectorul 1, moment de referință în demersul nostru pentru vizibilitatea acestei reviste de „nișă”, având ca obiect o specialitate, care, din păcate, nu se regăsește în nicio curiculă universitară din țara noastră (?!).

Onorante au fost și rămân cuvintele superbe ale prof. Ion Deleanu, plecat dintre noi, unul din cei mai reputați „scriitori” ai dreptului contemporan, care mi-au fost adresate după lansarea DMR-seria II:

„Sincere, dar foarte sincere felicitări pentru UNA din cele mai REPRESENTATIVE reviste de specialitate. Te rog sa accepți lacrima bucuriei mele de a fi prieteni” (22 octombrie 2011).

Iată ca am ajuns la vârsta de 10 ani, în noua seria A (2011-2020), cu apariție semestrială și unele suplimente editorial-tematice, având un palmares de 21 numere (19 reviste și 2 suplimente), cu un total de peste 8500 de pagini.

În coloanele revistei noastre au fost publicate numeroase editoriale, studii, articole și comentarii, elaborate de doctrinari și practicieni străini și români (Cap. I – „Doctrină” și Cap. II „Drept portuar”), precum Enrico Berlingeri (+), P. Bonassies, Cr. Scapel, R. Rezenthel, L. Fedi, Ph. Delebecque, O. Cachard, St. Miribel, V.M. Ciobanu (+), Acad. Liviu Pop, prof. A.C. Stoica, conf. dr. G. Grigore, av. Maria Veriotti și, cu, modesta mea contribuție la fiecare număr.

Așa cum se vede în Tabla de materii a fiecărui număr, jurisprudența maritimă română și străină, a CEDO și a CJUE a ocupat, în mod sistematic, un capitol (III) însemnat în paginile sale,

atât prin sintezele periodice și notele/comentariile unor soluții ale instanțelor judecătorești și arbitrale, cât și prin spețele (extrase), exemplificate.

De asemenea, în paginile revistei au fost publicate textele integrale ale unor **coduri maritime străine** (R. Moldova, China, Cipru, Belgia, Malta), și sinteze ori table de materii ale altor coduri maritime (Turcia, Germania, Senegal, Tunisia ș.a.).

În capitolul „**Documentar**” revista a publicat o relevantă **bibliografie** maritimă străină de actualitate (tratate, manuale, lucrări ș.a.), **manifestări științifice** din străinătate și din România (colocvii, seminarii, conferințe ș.a.), dar și diverse informații, la zi, **privind starea navigației, agenda IMO (OMI) și CMI, a Comisiei Europene, noile convenții maritime internaționale și protocoalele adiționale la acestea, proiectele UE dezvoltare și modernizare a porturilor maritime și fluviale** ș.a.

Revista Română de Drept Maritim-RRDM, ca inițiatoare, în cooperare cu Universitatea „Ovidius”-Facultatea de Drept și de Științe administrative, Universul Juridic, Academia de Științe Juridice-Secția de drept internațional și de drept comparat, Institutul de Cercetări Juridice, COMVEX Port SA și CN „Administrația Porturilor Maritime” Constanța, Curtea de Apel Constanța a organizat, cu succes, mai multe manifestări științifice la Constanța în perioada 2015-2019, precum:

– conferința: „**Porturile maritime și fluviale. Drept intern și dreptul UE**”, mai 2017, Constanța, Port -APMC și Comvex SA;

– conferința: „**Dreptul maritim și necesitatea unui cod maritim român**”, mai 2018, Universitatea „Ovidius”;

– seminarul: „**Starea justiției în România după aderarea la UE**”, mai 2019, la Universitatea „Ovidius” din Constanța și altele.

Relevantă și de mare actualitate este și Conferința internațională „Digitalizarea dreptului și a administrației publice” organizată de Universitatea „Ovidius”, Facultatea de drept și de științe administrative”, împreună cu Universul Juridic, cu participarea unor renumiți universitari din țară și din străinătate, precum prof. univ. dr. HC Ioan Leș, prof. univ. dr. HC Nathalie Fricero, prof. Leonard Azamfirei ș.a.

La aceste remarcabile manifestări academice au activat, ca moderatori ori conferențieri, renumiți profesori și practicieni ai dreptului: **Acad. Prof. Liviu Pop**-Universitatea „Babeș Bolyai”, Cluj-Napoca, **Prof. univ. dr. HC Nicolae Popa**-Universitatea „Nicolae Titulescu” -fost președinte CCR și al ICCJ, **Prof. univ. dr. HC Valer Dorneanu**-președintele CCR, fost președinte al Consiliului Legislativ și al Camerei Deputaților, **Prof. univ. dr. HC Valeriu Stoica**-fost ministru al justiției, prof. univ. dr. Ioan Chelaru, președintele Academiei de Științe Juridice-ASJ, președintele Uniunii Juriștilor din România-UJR și vicepreședintele UNBR, **Prof. univ. dr. HC Mircea Duțu**-directorul Institutului de Cercetări Juridice „Andrei Rădulescu” al Academiei Române, **Prof. univ. dr. Marin Nicolae**, Facultatea de Drept Universității din București, **Prof. univ. dr. Gheorghe Buta**, cercetător juridic și la ICCJ- fost președinte al Secției comerciale a ICCJ, **Prof. univ. dr. EM Brândușa Mariana Ștefănescu**, vicepreședinte al ASJR, fost judecător la ICCJ, arbitru la Curtea de arbitraj comercial internațional de pe lângă CCIR, **Prof. univ. dr. Adrian Constantin Stoica**, Decan, Facultatea de drept și științe administrative – Universitatea „Ovidius” Constanța, avocații **Maria Veriotti**, **dr. Grigore Gabriel**, **Ionel Hașotti**, **Prof. univ. dr. Mihai Gabriel** din Baroul Constanța și alții (să-mi fie scuzat dacă am omis pe unii colegi participanți la aceste manifestări!).

Remarcabile și emoționante au fost secvențele speciale din cadrul acestor manifestări academice în cadrul cărora Senatul Universității „Ovidius”, la inițiativa decanului și a Consiliului

profesional al Facultății de drept și științe administrative, a fost acordat titlul de DOCTOR HONORIUS CAUSA reputaților juriști, profesori: Acad. Liviu Pop (2017), Prof. Valeriu Stoica (2019), Prof. Nicolae Popa (2020), Prof. Mircea Duțu (2018), Prof. Ioan Leș (2020), Prof. Marin Voicu (2015), ilustrând prestigiul actual al acestei universități tomitane.

9. Ce va fi cu RRDM în deceniul II al existenței sale în noua Serie A?

Vom continua să promovăm, și mai integrat în contextul internațional și al UE, **tematica principală, obiectivul central al genezei noului Cod maritim român**, promis legislativ prin art. 230 (1) lit. „c” din Legea nr. 71/2011 de punere în aplicare a Noului Cod civil român¹, intrat în vigoare cu 10 ani în urmă (1.10.2011??), noile convenții maritime internaționale, actele juridice maritime ale UE și coduri maritime străine relevante, precum și repere semnificative din jurisprudența maritimă română, străină și a instanțelor europene-CEDO și CJUE.

¹ Textul art. 230 (1) lit. „c” din Legea nr. 71/2011: „Se abroga... Codicele de comerț din 1887 (M. Of. Partea I nr. 31/10.05.1887), cu excepția dispozițiilor art. 46-55, art. 57, art. 58 și art. 907-935, aplicabile în continuare în raporturile dintre profesioniști, care se abrogă la data intrării în vigoare a Legii nr. 134/2010-NCCR, precum și a Cărții a-II-a „Despre comerțul maritim și despre navigație”, care se abrogă la data intrării în vigoare a Codului maritim”.